

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/345/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112240175
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4112240175.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporcovi: F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. F., K. 1, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. advocatius s. r. o. so sídlom Bratislava, Palackého 12, o zaplatenie 266,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 09. 04. 2013 č. k. 25RO/538/2012-29, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu doručený mu dňa 05. 04. 2013 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Nitra zo dňa 04. 12. 2012 č. k. 25RO/538/2012-20. Konštatoval, že písomným podaním zo dňa 19. 12. 2012 vstúpil do konania na strane odporcu vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5. S poukazom na ust. § 93 ods. 1-4 a § 174 ods. 2, 3 OSP dospel k záveru, že odpor v predmetnej veci bol podaný neoprávnenou osobou. V tejto súvislosti uviedol, že na oprávnenie vedľajšieho účastníka podať opravné prostriedky nedopadá ust. § 93 ods. 4 OSP, pričom vedľajší účastník má právo podať opravný prostriedok len v prípadoch a za podmienok ustanovených zákonom. Na podanie odporu je subjektívne legitimovaný len odporca. Vzhľadom na to, že v zákone výslovne nie je upravená legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu tak, ako je to v prípade podania odvolania v zmysle ust. § 201 OSP, vedľajší účastník nemá oprávnenie podať odpor. V intenciách ust. § 174 ods. 3 písm. c) OSP preto odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako odpor podaný neoprávnenou osobou.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, domáhajúc sa ním jeho zrušenia. Dôvodil, že v danej veci nemal byť vôbec vydaný platobný rozkaz v zmysle ust. § 172 ods. 9 OSP, nakoľko zo súdnej praxe je známe, že zmluvy tohto charakteru obsahujú neprijateľné podmienky. V tomto smere poukázal na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-429/05, C-240/98 až 244/98, C-243/08, ako i rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 234/2004. Mal za to, že vedľajšiemu účastníkovi plynie samostatná lehota, ktorá začína dňom doručenia rozhodnutia vedľajšiemu účastníkovi. Opierajúc sa o ust. § 201 a § 93 ods. 2, 4 OSP uviedol, že nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporcom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník musí byť kvalifikovaný. Súd v takomto prípade preto nemôže odmietnuť odpor vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech jeho oprávnených záujmov, o ktorých hlavný účastník nemusí byť informovaný. Zdôraznil, že v konaní vystupuje na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom a ktorý často nedokáže poukázať na neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a na nekalé obchodné praktiky dodávateľov. Navyiac priemerný spotrebiteľ nedokáže v konaní náležite právne argumentovať a brániť sa, napríklad aj vznesením námietky premlčania. Uzavrel, že súd prvého stupňa vydal platobný

rozkaz v rozpore s ust. § 172 ods. 9 OSP a odmietnutím odporu vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, čím mu odňal možnosť konať pred súdom.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Zdôraznil, že v konaní o vydanie platobného rozkazu v tzv. skrátanom, rozkaznom konaní je vedľajšie účastníctvo z povahy veci vylúčené. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 207/2011. Mal za to, že kým odporca nepodá odpor proti platobnému rozkazu, nenastanú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, a preto vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu. Poukázal tiež na rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov Slovenskej republiky, napr. Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/453/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/56/2012, 14Co/15/2013, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/30/2013, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/314/2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/266/2012, 8Co/267/2012.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V súdnej veci z obsahu spisu vyplýva, že na návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 21. 11. 2012, prvostupňový súd platobným rozkazom zo dňa 04. 12. 2012 č. k. 25RO/538/2012-20 uložil odporcovi, aby do 15 dní od jeho doručenia zaplatil navrhovateľovi sumu 266,48 eura s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 266,48 eura od 16. 12. 2006 do zaplatenia, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej. Taktiež odporcovi uložil povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 74,10 eura. Platobný rozkaz bol právnenému zástupcovi navrhovateľa doručený do vlastných rúk dňa 02. 01. 2013, odporcovi dňa 27. 12. 2012 a právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil na strane odporcu svojim písomným oznámením, doručeným súdu dňa 21. 12. 2012, dňa 25. 03. 2013. Dňa 05. 04. 2013 bol súdu prvého stupňa doručený odpor vedľajšieho účastníka proti predmetnému platobnému rozkazu, v ktorom dôvodil, že ide o spotrebiteľskú vec, keďže zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré súd skúma ex offio, čím neboli splnené podmienky na vydanie platobného rozkazu.

Podľa § 172 ods. 1 OSP súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočítania odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností, uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ust. § 43 sa nepoužije.

Podľa § 174 ods. 1 OSP platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz (§ 174 ods. 2 OSP).

Podľa § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (93 ods. 2 OSP).

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Zákon upravuje platobný rozkaz ako formu rozhodnutia o veci samej bez toho, aby samostatne upravil tiež zvláštny druh rozkazného konania. Pri rozhodnutí veci platobným rozkazom ide o vydanie rozhodnutia vo veci samej v určitom zjednodušenom - skrátenom konaní bez pojednávania a bez vypočutia odporcu. Nedochoádza k vykonávaniu dokazovania a za skutkový základ veci pre rozhodovanie slúži opísanie rozhodujúcich skutočností navrhovateľom v návrhu. Zdôraznená je tu rýchlosť a hospodárnosť konania a vo vzťahu k odporcovi zásada "bdelym patria práva". Z povahy veci vyplýva, že platobný rozkaz možno vydať iba vo veciach, ktoré sa rozhodujú v sporovom konaní. Návrh nie je potrebné odporcovi doručovať a platobný rozkaz možno vydať bez vypočutia odporcu. Platobný rozkaz je jedným zo spôsobov meritórneho vybavenia pred súdom uplatneného nároku. Je rozhodnutím súdu, ktorým sa konanie končí, a súčasne jednou z foriem rozhodnutia vo veci samej. Zabrániť účinkom platobného rozkazu možno jedine podaním odporu. Odpor je riadnym opravným prostriedkom sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaným iba odporca. Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka, ten vykonáva počas konania procesné úkony vo svojom mene, t.j. sám za seba (§ 93 ods. 4 OSP). Môže robiť všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním alebo s predmetom konania. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 veta prvá OSP). Ide však výlučne o práva a povinnosti procesnej povahy. Súdna prax judikovala, že vedľajší účastník môže v rozsahu legitímácie podať dovolanie, a to buď popri účastníkovi, ktorého podporuje alebo sám (viď roz. NS SR sp.zn. 5 Cdo 67/98 z 29. 10. 2008 / ZSP 16/1999), nikdy však nie proti vôli účastníka. Tiež zaujala jednoznačne kladné stanovisko k oprávneniu vedľajšieho účastníka na podanie odvolania v rozsahu legitímácie účastníka (napr. uzn. 1Cdo 59/2009 z 30. 04. 2009, roz. 2 Cdo 94/2001 / ZSP 94/2001). Otázka oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu však nebola takto jednoznačne zodpovedaná. Vyskytuje sa názor, že vedľajšie účastníctvo tam, kde je vydávaný platobný rozkaz, je však možné až vtedy, ak bude podaný odpor. V skoršom štádiu by nemalo význam, pretože pomoc účastníkovi by sa nemohla prejaviť. Tento názor je napríklad uvedený v odôvodnení uznesenia NS SR sp.zn. 6 Cdo 207/2011, ktoré však odmieta priznať účinky vzniku vedľajšieho účastníctva.

Odvolací súd však konštatuje, že "pomoc v spore", t.j. zmysel a účel vedľajšieho účastníctva sa môže účinne prejaviť aj vtedy, ak súd v konaní vydáva platobný rozkaz a je podaný kvalifikovaný odpor (t.j. odpor s odôvodnením). Občiansky súdny poriadok upravuje možnosť vydania platobného rozkazu aj bez návrhu a teda i v prípade, že ho navrhovateľ nepožaduje. Môže ho vydať iba v prípade splnenia zákonných predpokladov. Právnou obranou zmarenia účinkov vydaného platobného rozkazu nie je podanie tzv. prostého odporu (ako je to v prípade právnej úpravy v Českej republike), ale iba tzv. kvalifikovaného odporu, t.j. odporu s odôvodnením (viď znenie § 174 ods. 1 OSP). Iba vtedy sa tým zrušuje platobný rozkaz a súd nariadi pojednávanie. Podľa názoru odvolacieho súdu má preto za súčasnej právnej úpravy aj táto "pomoc v spore" vedľajšieho účastníka význam a je prospešná. Ak by totiž účastník konania - odporca nepodal kvalifikovaný odpor, platobný rozkaz by mal účinky právoplatného rozsudku. Rovnalo by sa to prípadu, ako by nebol podal odpor vôbec. V prípade odporu s odôvodnením podaného vedľajším účastníkom na strane odporcu by však - v prípade odobrenia odporcom formou jeho súhlasu s podaným odporom - došlo k zrušeniu platobného rozkazu v plnom rozsahu. Nemožno preto súhlasiť s názorom, že ak vstúpi vedľajší účastník do konania po začatí konania (po podaní návrhu na súd) a ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa (§ 93 ods. 2 OSP) a súd dospeje k názoru, že vydá platobný rozkaz - tak od tohto okamihu do podania odporu s odôvodnením - nenastanú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, resp. sa počas tohto obdobia prerušia. Vylúčenie účinkov vzniku vedľajšieho účastníctva bolo pochopiteľné v čase právnej úpravy v Občianskom súdnom poriadku, keď rozkazné konanie bolo výlučne návrhovým konaním a zrušenie platobného rozkazu sa mohlo stať púhym jednoduchým odporom, t.j. odporom postrádajúcim akékoľvek odôvodnenie. Vtedy sa prípadná pomoc v spore nemohla ani prejaviť, na rozdiel od súčasnej právnej úpravy vyžadujúcej podanie odporu s odôvodnením. Tým sa približuje táto úprava povinnosti podať odvolanie proti rozsudku, ktoré musí byť tiež riadne odôvodnené. Niet preto právne relevantného dôvodu vylučovať vedľajšieho účastníka z účasti na realizácii jeho pomoci účastníkovi konania, na strane ktorého vstúpil do konania.

Súd prvého stupňa preto rozhodol nesprávne, keď odmietol odpor vedľajšieho účastníka. Svojim postupom odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP), a preto odvolací súd jeho rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ods. 2 cit. ustanovenia). Povinnosťou súdu prvého stupňa preto bude vyzvať odporcu, aby výslovne písomne uviedol, či súhlasí s podaním odporu s odôvodnením, ktorý podal vedľajší účastník v jeho záujme alebo si to výslovne nepraje a nechce, aby na takýto odpor bolo prihliadané. Až po jednoznačnom písomnom vyjadrení odporcu bude možné vo veci opätovne rozhodnúť odmietnutím odporu alebo naopak, mať za to, že nastali zákonom predpokladané účinky, t. j. zrušenie vydaného platobného rozkazu a súd nariadi pojednávanie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.